

[Ministeren for kulturelle anliggender]

hed, dog udvidet til også at omfatte trådløs spredning. Jeg mener fortsat trods de lidt nedslående erfaringer under den forløbne forsøgsperiode, at lokalradio og -fjernsyn kan få stor betydning for fællesskabet i lokalområderne og derfor er værdt at satse på. Ministeriet vil derfor nøje iagttage de nye forsøg og medvirke til, at de kan få gunstige vilkår, også i økonomisk henseende. En ny forsøgsperiode må naturligvis tidsbegrænses, men skal vi være sikre på at få et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag, bør den nok løbe over 5 år. Til dette formål søges i forbindelse med lovforslaget en årlig bevilling på 2 mill. kr.

For Danmarks radios vedkommende kan den vigtigste nydannelse naturligvis siges at være, at de 8 distriktsradioer udskilles af institutionen, således at forpligtelsen – og retten – til regionale radioudsendelser bortfalder. Dette betyder ikke nedlæggelse af provinsafdelingen, der må opretholdes med henblik på fjernsynsproduktionen, men det er klart, at det betyder en ny situation, som man må tilpasse sig; også, at man må finde sig til rette i et samarbejde med de ny regionalradioer.

Jeg bør måske understrege, at forslaget ikke er stillet på baggrund af utilfredshed med Danmarks radios regionale indsats. Tværtimod er det Danmarks radios egen opbygning af en provinsafdeling, der har afsløret behovet for, at den regionale radioprogramvirksomhed kommer under eget tag, og det er det mønster, Danmarks radio har lagt, der bliver fulgt. Dette er en naturlig udvikling, som næppe heller kommer helt bag på Danmarks radio.

Der har været en til tider heftig debat omkring radiatorådet som Danmarks radios øverste ledelse i årene siden 1973-loven. Mange forslag til ændringer har været diskuteret, og der har navnlig været tanker om at nedsikere antallet af rådsmedlemmer væsentligt. Jeg forstår synspunktet, men finder det dog af værdi, at rådet især til sine programpolitiske drøftelser har en sammensætning af en vis bredde og alsidighed. Det er derimod klart, at rådsarbejdet vil vinde i effektivitet, om beslutninger i løbende sager af administrativ og økonomisk karakter kunne henlægges til en mindre talrig forsamling. Ud fra disse betragtninger stilles der forslag om en opdeling af kompetenceområderne mellem radiatorådet og forretningsudvalget, således at det større

råd fortsat får ansvaret for programvirksomhed og den overordnede planlægning samt en række andre principielle sager, medens den løbende administration på styrelsesniveau overlades til forretningsudvalget som selvstændigt område.

Radiatorådet skal efter forslaget bestå af 21 medlemmer, hvoraf 17 udpeges af folkettinget som repræsentanter for lyttere og seere, to af medarbejderne og to af kulturministeren, der tillige udpeger formanden og næstformanden.

Det er tanken at fortsætte den fremgangsmåde, der har været fulgt i mange år, at de anerkendte lytter- og fjernseerorganisationer indstiller til folkettinget, og at folkettinget træffer beslutningen om, hvem der skal indtræde i rådet.

Jeg er klar over, at lytter- og seerorganisationerne kunne ønske selv at udpege deres repræsentanter, og Danske Lyttere og Fjernseeres Fællesforbund har konkret talt om at vælge 5 medlemmer. Det stillede forslag giver imidlertid efter min opfattelse den bedste balance mellem disse organisationers og de folkevalgtes indflydelse på rådets sammensætning.

Jeg mener, at vi mistede et vigtigt element i programdrøftelserne, da de tilforordnede repræsentanter for kulturlivet forsvandt sammen med det særlige programudvalg ved radioloven af 1973. Programvirksomheden er så vidtspændende, samfundet så kompliceret, synspunkterne så mange, at det igen vil være rigtigt, at rådet under sine drøftelser af programvirksomheden kan drage nytte af den brede orientering og den indsigt i kulturlivets mange aspekter, som en gruppe af sådanne tilforordnede vil kunne tilføre det. Jeg anvender også her begrebet kultur i den vide betydning, som jeg nærmere har talt om i min kulturpolitiske redegørelse til folkettinget. De tilforordnede skal kun deltage i programdrøftelserne, men ikke have stemmeret. Regionalradiatorådenes formænd afløser amtsprogramrådenes formænd ved deltagelse i radiatorådets forhandlinger om programvirksomheden.

Forretningsudvalget skal som hidtil have 9 medlemmer, udpeget af og blandt rådets medlemmer. Af formelle grunde bør medlemmerne, når forretningsudvalget får sin egen selvstændige kompetence, beskikkes af ministeren.